

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiae Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Sensualitatem tribus mortificandam modis, & de venialium peccatorum
differentia. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

Sensualitatem tribus mortificandam modis, & de venialium peccatorum differentia. Cap. III.

Sensualitas
voluptatis.

Rom. 13.

Sensualitas
appetitūs.

Sensualitas
curiositatis.

1 Cor. 2.

Vitæ pro-
ficientis
initium.

Tertia est perfecta mortificatio omnium affectuum propriæ sensualitatis. Hæc sensualitas consistit principaliter in tribus. Primò in voluptate, quæ fouetur in appetitu delicatiorum cibariorum, & poruum, mollium indumentorum, lectorum, & similibus. Attamè predictis uti vnumquemque secundum statum suum, conditionem, naturam, & infirmitatem, non est prohibitum, sed uti ex appetitu sensualitatis, quemadmodum Paulus dicit: *Carnis curam ne feceritis in desiderijs.* Voluptas etiam consistit in omni lasciuia cogitationū, affectuū, verborum, operum, gestuum, ac variarum cum alijs personis conuersationum ex sensuali amore. Secundò consistit in vanitate appetitus mundani & humani honoris, glorie, laudis, fauoris, societatis: & appetitu fruendi in omnibus vanitate sensuum, videndi pulchra, novos rumores audiendi, & huiusmodi. Tertio consistit in curiositate, & aptitudine exquisita, domorum, camerarum, & omnium utensiliū, vestiuū, mundorum peploruū, & similiter omnium rerū, quæ in vsum venire possunt, vel haberi, quas sensuali quidam possidet affectu, ac pleno corde in eis quiescunt. Istas & omnes alias sensualitates in ridendo, fabulando, omnem etiam commoditatem, & solatium naturæ, quæ ex sensuali affectu queruntur, oportet penitus mortificari: quia præpediunt ne homo in virtutibus progressum habeat, sed semper amplius retrocedat. Et causa huius est, quia spiritualia exercitia difficilia reddunt, & omnem deuotionem inspidam, sicut dicit Apostolus: *Animalis homo non percipit ea quæ sunt spiritus Dei.* Et licet huiusmodi homines aliquando videantur habere deuotionem, & dilectionem Dei, tamen ficta, & deceptoria est, seu naturalis quidam affectus deuotionis, & amoris, quemadmodum videmus natura lantos, & amorosos, quocumque se vertant, facile incendi amore, & desiderio. Et quamuis Spiritus sancti bonitas huiusmodi hominibus aliquando larga sua gratia concederet deuotionem, lachrymas, sensibilem amorem, & similia, uti tamè his donis vtiliter, ordinate, & salubriter non norunt. Magis verò inutilia sunt eis, quandiu in sensualitate sibiipsis mori non addiscunt: quoniam initium proficientis vitæ est mortificatio omnium affectuum venialium peccatorum.

Hic notandum, quòd magna differentia est inter labi in venialia ex propria affectione, & labi ex infirmitate vel occasione. Nam pro-
pter

per naturam nostram infirmitatem omnia venialia peccata cauere non possumus, tamen omnes affectiones venialium in nobis mortificare bene valeamus. Illi ergo ex naturae fragilitate, & occasione duntaxat delinquent, qui ante, & post, quando soli & liberi apud semetipsum sunt, non desiderant aliquid, quod peccatum sit, vel sensuale, ut vaniloquium, vanam societatem, bene manducare, & bibere, complacentiam sui ipsius, & aliorum, vanam gloriam, & huiusmodi: dum tamen ad hanc aliquam occasionem acquirunt, cito ex naturae fragilitate in venialia cadunt: sed quam cito ad se redeunt, dolent inde, & sentiunt auersionem, & displicentiam eorum omnium, quae a Deo elongare possunt: & hoc veniale paruum est, statimque a Deo per displicentiam remittitur. Illi vero ex propria affectione delinquit, qui ante, & post, dum liberi ab omni peccatorum occasione existunt, desiderant occasiones habere, non propter peccatum, sed propter oblectationem; ut quod affectant habere vanam societatem ad ridendum, confabulandum, ludendum, quod affectant bene manducare, bibere, novos rumores audire, curiosas vestes habere, & similia in centum modis. Tales, quamdiu affectum venialium non mortificant, non dimittuntur ipsis peccata, licet saepe ea confiteantur. Et quamuis non nunquam videntur pro eis dolorem habere, tamen ille non provenit ex vero syncero fundo cordis: neque tantus est, ut peccatorum affectiones penitus ex corde eradicare valeat. Istiusmodi etiam nunquam poterunt habere profectum in virtutibus, omnia bona opera eorum multis imperfectionibus sunt permixta, & gratia atque deuotione, quam a Deo suscipiunt, non recte vtuntur. Ea propter, quemadmodum Caiphas prophetauit de Christo: *Expedi ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat*: sic etiam expedi ut sensualitas sibi ipsi moriatur, sentiendo scilicet perfectam auersionem ab omnibus, in quibus sensualitas assuevit quiescere, ut tota multitudo operum virtuosorum, penitentiae, misericordiae, bonorum exercitiorum, confessionis, & huiusmodi non pereat. O si agnosceremus quam multi frustra absque vlla vel modica vtilitate operentur magna, profecto multum miraremur: quia saepe quod coram hominibus magnum apparet, coram Deo fuerit.

Peccatorum
venialium
discrimen.

Peccare ex
infirmitate
quid.

Peccare ex
affectione
propria.

Ioan. II.

*De mortificatione omnis inordinati amoris erga homines, & de varijs
amorum differentijs. Cap. IIIII.*

R II 4.

Quar.